

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

QUOD,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOENS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,

Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

CAROLUS WILHELMUS RAMSTEDT,

Stip. Bilm., Ostrobotn.

In Auditorio Philos. die XIII Dec. MDCCCXXIII.

b. a. m. consuetis.

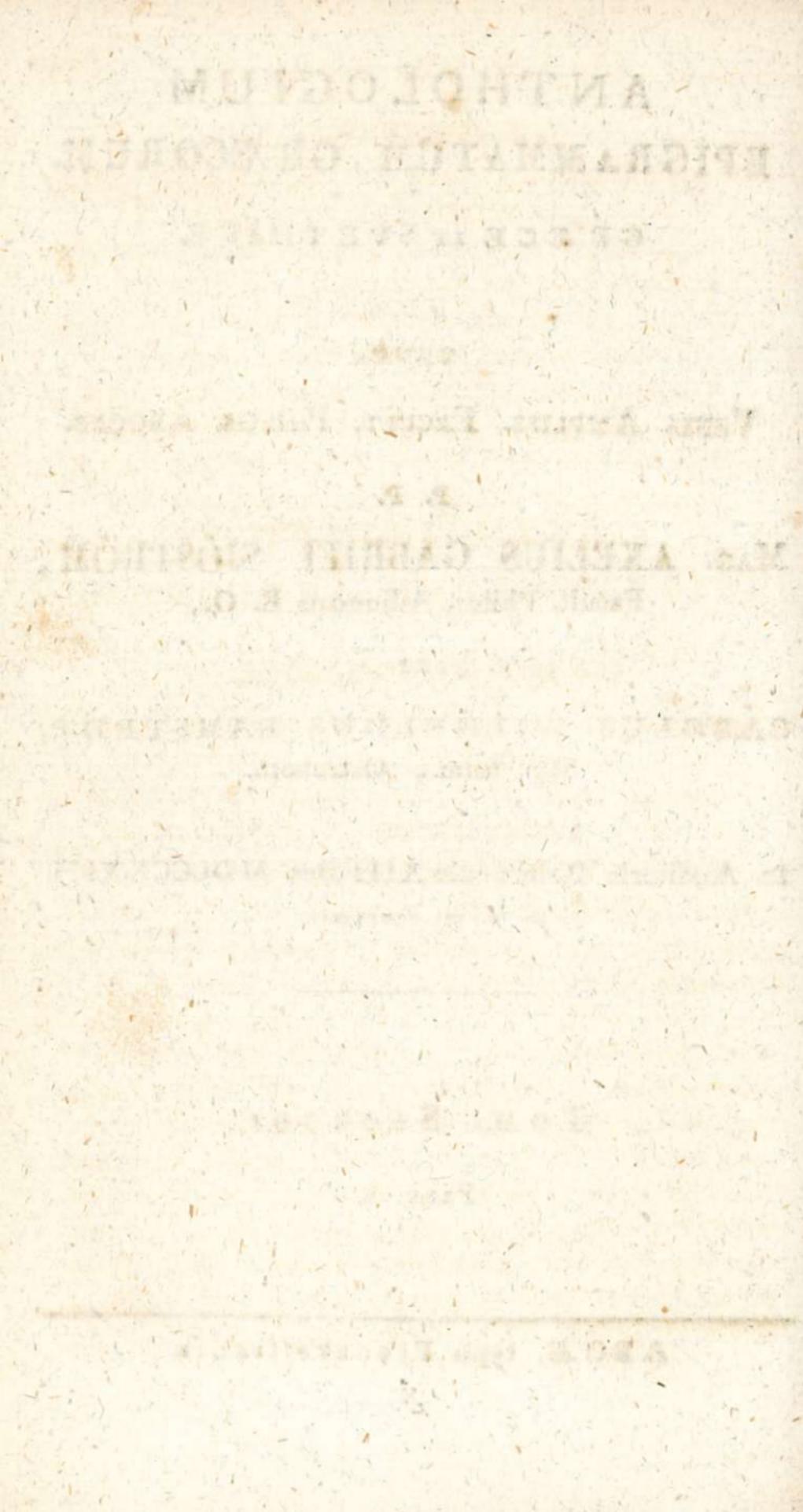
TOMI SECUNDI

PARS 1.

ABOÆ, typis Franckellianis.

8.

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM;
GRÆCE ET SVETHICE.

TOMUS SECUNDUS.

1. ΑΡΧΙΟΥ.

Μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχος αἰσπίδα τείνει,
 Νησὶ Βαρὺν Γράων, Αἴαν, ἔμενεις ἀργην·
 Οὐδέ σε χερμαδίων ὥστεν κτύπος, οὐ νέφος ἵων,
 Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος.
 'Αλλ' αὖτας προβλής τε, καὶ ἔμπεδος, ὡς τις ἐρίπνα,
 'Ιδευνθεῖς, ἐτλης λαίλαπα δύσμενέων.
 Εἰ δέ σε μὴ τεύχεσσιν Ἀχιλλέος ὥπλισεν Ἑλλάς,
 "Αξιον ἄντ' αἰρετᾶς ὅπλα ποροῦσα γέρας,
 Μοιράων Βουλῆσι τάδ' ἡμπλακεν, ὡς ἂν υπ' ἔχθρῶν
 Μή τίνος, ἀλλὰ σὺ σῇ πότμον ἔλης παλάμη.

Jacobs A. G. T. I p. 346 Nr. 147. Animadv. Vol. II P. 1 p. 259.

2. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

- α. "Οργι, Διὸς Κρονίδαιο διάκτορε, τεῦ χάριν ἔστας
 Γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβου Ἀριστομένους;
 β. 'Αγγέλλω μερόπεσσιν ὅθ' οὐνεκεν ὅσσον αἴριστος
 Οἰωνῶν γενόμαν, τόσσον ὅδ' ηἱθέων.

Obs. 1:o α in notulis adhibitum, Tomum Primum significat nostri Anthologii. 2:o Facilitatis gratia in inveniendo capita quænis, quum paucorum

1. Archias. Plures hoc nomine celebrati, quorum nullus illo præstantior poëta, Antiocheno, quem Cicero defendit, de cuius poëtica facultate locus est illustris in Orat. pro A. P. c. 8. — Continetur vero hoc Ep. laus Aiakis, propria manu mortem accelerantis, qua, cum Sophocli præbuerit ansam Tragœdiæ concinnandæ, nihil fere habetur nobilius. v. 1. οἱ ἐναιρομένοι, Achivi sunt a Troianis cæsi, pro quibus Ajax, ne a Troianis spolia-

1. ARCHIAS.

Sträckande ensam din sköld till försvar för de slagne
Achaier,

Du vid skeppen ej vek, Aias, för Troers tumult.

Dig slungstenarnes dån ej skrämdé, ej flammande elden,

Dig ej pilarnas sky, svärdens och lansarnes larm;
Men fastrotad du stod, orörlig som klippan, och kraftfull,

Vågande trotsa med lugn fiendens vilda orkan.

Om dig ej Hellas förärat den sköld som prydde Achilleus

Och om ditt fäderneland värdigt ditt mod ej belönt:

Felet var ödets eviga råd; ty fiende-handen

Borde ej ända ett lif, blott åt din egen bestämdt.

Tempe I B. p. 84 Nr 6. Edit. Tauchnit. Stercot. T. I p. 254.

2. ANTIPATER från SIDON,

a. Örn, den Olympiske Zeus' budhärare, hvarför så
stoltögd

Står du och blickar omkring på Aristomenes' graf?

b. Jag förkunnar de dödliges ätt att liksom den bäste
Jag bland fåglarna är, så bland Heroerna han.

*versetur manibus Jacobsii Codex, Edit. Tauchnitii
Stereotypam, Anthol. Gr. complectentem, adhibuimus
ad quemque locum.*

---

rentur, propugnavit. Cfr. *Il.* 17, 132. v. 2. Ajax
solus naves ab Hectoris impetu defendebat *Il.* 15,
415 sqq. v. 7. de hac ὄπλων κοιτεῖ cfr. Tzetze
Posthom. v. 481 sqq. 2. cfr. α Nr. 6. Aqui-
la, Aristomenis Messenii tumulo imposita, se præ-
stantem Arist. fortitudinem significare ait. Sepul-
tus erat Rhodi, unde Messenii ejus ossa, a Rho-
densibus accepta, in patriam retulere.

Δειλαὶ τοι δειλοῖσιν ἐφιδρῆσσουσι πέλειαι
"Αμμες δ" ἀτρέστοις αὐδράσι τερπόμεθα.

Jacobs A. G. T. I p. 350 Nr. 361. Animadv. Vol. II P. 1 p. 87.

3. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Οἶδε πάτραν, πολύδαικρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν,
"Ρυόμενοι, δυοφεράν αἱμφεβάλοντο κόνιν.

"Ἄργυροι δ" αἴρετας αἴνον μέγαν. αἰλά τις ἀστῶν
Τούσδ" ἐσιδὼν Θυάσιεν τλάτω υπὲρ πατρίδος.

Jacobs A. G. T. I p. 377 Nr. 242. Animadv. Vol. I P. 1 p. 407.

4. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Νεβρείων ὄπόσον σάλπιγξ υπερίαχεν αὐλῶν,
Τόσσον υπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς.

Οὐδὲ μάτην ἀπαλοῖς ξουθός περὶ χείλεσιν ἐσμὸς
"Ἐπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σεῖο μέλι.

Μάρτυς ὁ Μαινάλιος κερόεις θεός, ύμνον αἰσιας
Τὸν σέο, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

Jacobs A. G. T. II p. 718 Nr. 305. Animadv. Vol. II P. 1 p. 49.

5. ΑΔΗΛΟΝ.

Τις Μέλιτος "Ομηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδο πόση
Καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ Θῆκας ἐσ αἴδιον,

Καὶ τάσδ" ἀγτιθέω ψυχὴ γεννήσαο κούρας,
Δισσὰς ἐκ στηθέων γραψάμενος σελίδας.

"Τμυεῖ δ" ή μὲν νόστον Ὁδυσσῆος πολύπλαγκτον,
Η δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαεδανίων πόλεμον.

Jacobs A. G. T. II p. 714 Nr. 292. Animadv. Vol. III P. 2 p. 145.

3. Mnasalcas, Sicyonius, Meleagri coronæ intextus. "Suspiceris eum floruisse illis temporibus, quibus patria Sicyon Arati virtute nova incrementa ceperat". cf. v. 1. δεσμον i. q. ζυγον. 4. cfr.

Fritt på de båfvandes graf må sig lägra de båfvande
dufvor,

Vi i de tappraste män finne vårt enda behag.

Tempe I B. p. 88 Nr. 11. Ed. T. T. I p. 258.

3. MNASALKAS.

Desse sitt fäderneland, betryckt af det ömkliga oket,
Räddande, funno en graf här i det multnade stoft.
Herrlig ära de rönt för sitt mod. Må hyären som dem
skådar

Våga att likasom de dö för sin fädernejord!

Tempe I B. p. 108 Nr. 34. Ed. T. T. I p. 278.

4. ANTIPATER.

Likasom hjortbenspipornas ljud af den gälla trumpeten
Vinn, så tystna också Skalernes lyror för din;
Icke förgäfves den gyllene svärms på de tjusande läppar
Lade, o Pindaros, ned håningen, bunden med vax.
Vittne Mainalios är, den behornade guden, som glömde
Egna pipor och sjöng heldre ett qväde af dig.

Tempe I B. p. 42 Nr. 44. Ed. T. T. III p. 302.

5. OKÄNND.

Meles' son, o Homeros, evinnerlig ära åt Hellas
Och åt din fädernejord, Kolophon, har du förvärft,
Ty ur en gudlik själ du de herrliga döttrarna födde,
Tvillingsböckren, dem du tog ur ditt innerstas djup.
Denna Odysseus färd, den vidtkringirrande, täljer,
Denna Dardaniers fejd, egnad åt Troias försvar.

Tempe I B. p. 10 Nr. 9. Ed. T. T. III p. 299.

α Nr. 6. In Pindarum, reliquos omnes poëtas;
ipso Pane teste, superantem. v. 5. Pan, qui sa-
cellum habebat prope Pindari domum (Pyth. III,
137 sqq.) poëtæ hymnos cecinisse fertur.

6. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δεξιτερὴν Ἀΐδαο Θεοῦ χέρα, καὶ τὰ κελαινά

"Ομνυμέν αἴρετον δέμνια Περσεφόνης,

Παρθένοι ὡς ἔτυμον καὶ υπὸ χθονί πολλὰ δ' ὁ πικρὸς

Αἰσχρὰ καθ' ημετέρης ἐβλυσε παρθενίης

Ἄρχιλοχος ἐπέων δὲ καλὴν Φάτνου οὐκ ἐπὶ καλὰ

"Ἐργα, γυναικεῖον δ' ἐτραπεν ἐς πόλεμον.

Πιερίδες, τί κόρησιν ἐφ' ὑβριστῆρας ιάμβους

"Ἐτράπετ', οὐχ ὅσια φωτὶ χαριζόμεναι;

Jacobs A. G. T., I p. 407 Nr. 352. Animadv. Vol. I P. 1 p. 131.

7. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

"Ιδὼς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης Ἀνακρέων

Τπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἐλκεται

Ἐσάχρει γυίων· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν

Ομως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.

Μελίσδεται δὲ τὰν χέλυν διακρέκων

Ητοι βάθυλλον, ή καλὸν Μεγιστέα.

Φύλασσε, βάκχε, τὸν γέροντα, μή πέσῃ.

Jacobs A. G. T. II p. 719 Nr. 307. Animadv. Vol. I P. 2 p. 97.

8. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ταυταλὶ πᾶι, Νιόβα, κλύ' ἐμὰν φάτνι, ἄγγελον ἄτας

Δέξαι σῶν ἀχέων σικτροτάταν λαλιάν.

Δῆε κόμας ἀνάδεσμον, ίώ, βαρυπενθέσι Φοίβου

Γενναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.

6. cfr. α Nr. 5. Lycambis filiae, Archilochi iam-
bis ad restim adactae, apud inferos jurant, falsa
esse & fictitia, quae poëta ille in eas evomuerit,
simulque Musis exprobrant, quod ejus maledicen-
tiæ inservierint. v. 6. γυναικεῖος πόλεμος, bellum
in mulieres (ignobile inceptum). 7. cfr. α Nr. 1.

6. MELEAGER.

Vid Persephones dunkla paulun, den bistra gudinnans;
 Och vid Aïdes' hand svære vi heligt en ed:
 Jungfrur äro i sanning vi än bland de döda; ehuru
 Skalden Archilochos oss grymt med sin galla be-
 stänkt,

Oförskyldt. Ej åt ståtliga värf han den tjuande sångens
 Himmelska gäfva har skänkt, utan på qvinnor
 förlöst.

I Pieriska Mör, hvi vänden I fräcka Iamben
 Mot oss flickor? hvarför stoden I brottslingen bi?

Tempe I B. p. 24 Nr. 24. Ed. T. T. I p. 300.

7. LEONIDAS.

Se, huru vinets skälmska must Anakreons,
 Den gamles ben bedragit, kappan hänger ned
 Allt intill fotknöln, och af tofflorna blott en
 Än sitter qvar, den andra gubben tappat bort!
 Han sjunger dock så glad vid lyrans sammanklang
 Dig tjuande Megisteus, och Bathyllos, dig;
 O Bakchos, akta att ej gubben tumlar kult!

Tempe I B. p. 36 Nr. 37. Ed. T. T. III p. 303.

8. MELEAGER.

Tantalos' dotter, Nioba, förnim min sorgliga tidning;
 Om gråtvärdiga qval tag nu berättelsen mot!
 Bindlarna lös i ditt hår, o, du som födde åt Phoibos'
 Pilar till ömkligt rof ståtliga ynglingars hop;

Hoc Ep. scriptum est in statuam **Anacreontis**,
 Athenis, Pausania teste, in arce positam. Con-
 spiciebatur senex ille Teius σεσαλαγμενος οιγω.
 v. 3. γυιων pro ipsis pedibus accipiendum. 8. cfr.
 α Nr. 5. Poëta se, conspecta filiorum Niobes cæ-
 de, ad eorum matrem properare fingit, quo ei

Οὐ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο; τί λεύσσω;

Αἴ, αἴ, πλημμυρεῖ παρθενικαῖς Φόνος.

Ἄλλα μὲν γὰρ ματρὸς περὶ γουνασιν, αἱ δὲ ἐνὶ κόλποις
Κέκλιται, αἱ δὲ ἐπὶ γᾶς, αἱ δὲ ἐπιμαστίδιος.

Ἄλλα δὲ ἀντώπον Θαμβεῖ Βέλος· αἱ δὲ ἐπὶ οἰστοῖς
Πτώσσει· τὰς δὲ ἔμπνουν ὅμιλοι ἔτι Φῶς ὄρασι.

Ἄλλα δὲ λάλον στέρξασα πάλαι στόμα, νῦν ὑπὸ Θάμβευς
Μάστηρ σαρκοπαγῆς οἵσα πέπηγε λίθος.

Jacobs A. G. T. II p. 666 Nr. 134. Animadv. Vol. I P. 1 p. 127.

9. ΠΙΝΥΤΤΟΥ.

?Οστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφοῦς:
Αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ἔήσιες αἰθάνατοι.

Jacobs A. G. T. I p. 310 Nr. 16. Animadv. Vol. II P. 2 p. 330.

10. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Τηλοτάτω χεύσσαται ἔδει τάφον Οἰδιπόδαο
Παισὶν αὖτ' αἰλίλων, οἵσι πέρας οὐδὲ 'Αΐδας·
Άλλα καὶ εἰς Ἀχέροντος ἔνα πλόον ἡρνήσαντο,
Χὼ στυγερὸς ζώει κὴν Φθιμένοισιν 'Αρης.
Ήνιδε πυρκαῖης αὖτον φλόγας δαιμόνεα γάρ
Ἐξ ἐνὸς εἰς δισσὰν δῆριν ἀποστρέφεται.

Jacobs A. G. T. I p. 423 Nr. 399. Animadv. Vol. II P. 2 p. 61.

rem nunciet. Vix autem filios interfectos narraverat, quum filias quoque Diana sagittis pereuentes videt. Septem filios totitemque habuit Niobe filias. v. 6. πλημμυρεῖ, jam cædes in puellas redundat. 9. Pinytus erat, Schneidero judice,

Mer ej söner du har. Hvad är det? hvad är som jag
skådar?

Ve, ve, döttrarna ock samtliga simma i blod:
Denna mot modrens knän, en ann' mot dess sköte sig
lutar,

Denna på marken är sträckt, henne vid bröstet
hon bär,

Hon vid det riktade skott förvånas, och denna för pilen
Darrar, och denna ännu öppnar för ljuset sin blick.
Modren som pratade gerna förut; af isande häpnad
Står nu en själlös sten, utan att säga ett ord.

Tempe I B. p. 177 Nr. 65. Ed. T. T. III p. 263.

9. PINYTOS.

Sapphos namn och förmultnade ben grafvården bevarar;
Men odödelighet blef åt dess sånger beskärd.

Tempe I B. p. 28 Nr. 28. Ed. T. T. I p. 228.

10. ANTIPHILOS.

Längst från hvarandra man bordt grafvården åt Oidipus' söner

Resa; i döden engång desse sig icke försont;
Utan i Acherons båt de vägrade stiga gemensamt,
Deras förderfliga split lefver hos Hades ännu.
Skåda den eld, som höjer sig upp från bålet; i tvenne
Flammor fiendtligt fördelt, lågan sig sprider mot
skyn!

Tempe I B. p. 81 Nr. 3. Ed. T. T. I p. 311.

2

Bithynensis grammaticus, Epaphrodit libertus.
v. 1. το ὄνομα ipsi personæ, species rei opponitur.
v. 2. ἔγραψε h. l. carmen. 10. cfr. α Nr. 3.
v. 5. ex uno busto flamma surgens dissilit discors
in duos apices.

11. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ροιτήσιν αἴκταις
 Θυμοβαρῆς Ἀρετὰ μύρομαι ἔζομένα,
 Ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ νείσιν σττι Πελασγῶν
 Οὐκ αἴρεται νικᾶν ἔλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
 Τεύχεα δὲ σὺ λέξειν Ἀχιλλέος· Ἀρσενος αἴματος,
 Οὐ σκολιῶν μύθων ἄμμες ἐφιέμεθα.

Jacobs A. G. T. I p. 346 Nr. 146. Animadv. Vol. II P. 1 p. 61.

12. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἄσπιδος Ἀχιλλῆος, τὴν Ἔκτορος αἷμα πιουσαν,
 Λαρτιάδης Δαναῶν ἦρε κακοκριστή.
 Ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον]
 Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, οὐκ Ἰδάκη.
 Καὶ νείσιν Ἐλήνων στυγερὴν απέδειξε θάλασσα,
 Καὶ Σαλαμῖς ἀπέχει κύδος ὁ φειλόμενον.

Jacobs A. G. T. II p. 40 Nr. 115. Animadv. Vol. III P. 2 p. 92.

13. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

α. Αἰετέ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον, η τίνος, εἰπέ,
 Ἄστεροεντα θεῶν οἶκον αποσκοπέεις;
 β. Ψυχῆς εἰμί Πλάτωνος αἰποταμένης ἐς Ὀλυμπον
 Εἰκών, σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς Ἀτθίς ἔχει.

Jacobs A. G. T. I p. 324 Nr. 62. Animadv. Vol. III P. 2 p. 172.

11. cfr. α Nr. 6. Virtus ad Aiakis tumulum sedens de hominum injustitia conqueritur. v. 5, 6. Ipsa Achillis arma Aiakis esse mallent quam Ulyssis. μυθος σκολιος sophisticam & fraudulentam Ulyssis

11. ANTIPATER från SIDON.

Vid den Aiantiska vård veklagande sitter Förtjensten,
 På Rhoiteions strand, gjutande stilla en tår,
 Smutsig, med upplöst hår, derför att Pelasgernes domslut
 Segrens ära ej gaf henne, men sveket till lön.
 Ja, af Achilleus' sköld man tycker sig höra: åt modet
 Gerna jag unnat min glans, ej åt bedragarens prat!

Tempe I B. p. 82 Nr. 4. Ed. T. T. I p. 254.

12. OKÄNND.

Hjälten Achilleus' sköld, som bloden af Hektor har
 druckit,

Vann Lartiades blott genom de Danaers svek;
 Den skeppsbrutne likvälv förlorade vapnet, och böljan
 Bar det till Aias' graf, icke till Ithaka hän.
 Visande så att Hellenernes dom var slem och förhatlig,
 Hafvet åt Salamis' ö skänkte det pris hon förtjent.

Tempe I B. p. 83 Nr. 5. Ed. T. T. II p. 85.

13. OKÄNND.

a. Örn, hvems är du, o säg, och hvarföre står du på
 grafven,

Spejande städs med din blick gudarnas stjerniga
 hem?

b. Jag är af Platons själ, som flög till Olympen, en afbild;
 Fädernejorden Athén gömmer den herrliges stoft.

Tempe I B. p. 71 Nr. 75. Ed. T. T. I p. 238.

---

eloquentiam designant. 12. v. 6. Ne quis su-
 spicetur Aiacem in patria sepultum esse, sed hei-
 rois gloria in patriam redundant. 13. in tu-
 mulum Platonis, aquila ornatum.

14. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Eis τοὺς Ἡρακλέους ἄθλους.

"Ωλεσσα τὸν Νεμέας Θῆρ' ἀπλετον, ὥλεσσα δ' ὑδρην
 Καὶ ταῦρον, κάπρου δ' ἀμφετίναξα γένυν.
 Ζωστῆρ' ἐλκύσσας, πωλους Διομήδεος εἶλον.
 Χρύσεα μᾶλα κλάσσας, Γηρυόνην ἐλαβον.
 Αὐγεῖας ἐδάμητ' κεμᾶς οὐ φύγεν· ἔκτανον ὅρνις.
 Κέρβερον ἡγαγόμην· αὐτὸς Ὅλυμπον ἔχω.

Jacobs A. G. T. II p. 651 Nr. 93. Animadr. Vol. II P. 2 p. 184.

15. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

"Ατρέμας, ὁ ζένε, Βαῖνε παρ' εὐσεβέστιν γὰρ ὁ πρέσβυς
 Εὔδει, ποιμῆδεις ὑπνον ὁ φειλόμενον,
 Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν Ἔρωτας
 Καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας Χάρισιν.
 "Ον Θεόπαις ἤνδρωσε Τύρος, Γαδάρων θ' ἵερά χθών.
 Καὶ δ' ἐρατὴ Μερόπων πρέσβυν ἐγηροτρόφει.
 "Αλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐστι, Σελομ, εἰ δ' οὖν σύ γε Φοίνιξ,
 Αὐδονίς, εἰ δ' Ἑλην, χαῖτρε, τὸ δ' αὐτὸ φράσσον.

Jacobs A. G. T. I p. 431 Nr. 419. Animadr. Vol. I P. 1 p. 141.

16. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Tis τάδε μοι θυητῶν ἱεροῖς θεργυκοῖσιν ἀνῆψεν
 Σκῦλα, παναισχίστην τέρψιν Ἐγυαλίου;
 Οὔτε γὰρ αἰγανέα περιαγέεις, οὔτε τι πήληξ
 "Αλλοφος, οὔτε φόνῳ χρανθὲν ἀρέηε σάκος"

14. cfr. α Nr. 27. 15. cfr. α Nr. 5. v. 3, Ἔρως
 ad carmina amatoria, Χαρίτες ad opus hoc nomi-
 ne inscriptum, referendæ. v. 7. Σελομ, ex
 Brunckii conjectura, pro quo in cod. Vat. & Plan.
 legitur σαλαμ, auctoritate Amici harum rerum

14. PHILIPPOS.

Öfver Herakles' bedrifster.

Nemeas lejon jag drap, det gräsliga, dödade hydran;
 Dödade tjuren och grep galten i käftarna fast.
 Bältet jag tog, samt dref Diomediske falarne med mig;
 Gyllene äpplen jag bröt, vilde Geryones slog.
 Ock Augeias jag vann, ej fåglarna sluppo, ej hinden,
 Kerberos bragte jag upp, nu jag Olympen bebor.

Tempe I B. p. 79 Nr. 1. Ed. T. T. III p. 253.

15. MELEAGER.

Sakta, o vandringsman! Ty i kretsen af Saliga njuter
 Gubben evinnerlig ro, honom af ödet beskärd,
 Eukrates' son Meleager, som sångens gudinnor och Eros,
 Den ljusbittra, så skönt har med Behagen förent;
 Honom till man uppfostetrade Tyros, och Gadaras engder,
 Och det herrliga Kos vårdat hans åldriga dar.
 Derför, om Syrer du är, säg Selom, och är du Phenicier
 Audonis, är du Hellen, hälsa med Chaire
 dess stoft!

Tempe I B. p. 66 Nr. 69. Ed. T. T. I p. 316.

16. DEN SAMME.

Hvem af de dödlige har vid de heliga listerna upphängt
 Sådana vapen? Förakt egnar dem Ares med skäl.
 Spjuten äro ej brutna, och ej hjelmbusken på hjelmen
 Saknas, och skölden med blod synes ej heller be-
 stänkt;

---

periti, assumere non dubitavimus, qui & v. 8.
Audoris (Hanno apud Plautum in Pœn. V. 2. 41.
 pœnice salutans Haudoni dicit) scripsimus pro
vædios Codd. 16. cfr. α Nr. 5. Scriptum in
 arma nova & splendida quæ Mars in templo suo

Ἄλλ' αὗτας γανόωνται καὶ αἰστυφέλικται σιδάρει,
Οἵσι περ οὐκ ἐνοπᾶς, αἷλλὰ χορῶν ἔναρε.
Οἱ θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον ὅπλα δὲ λύθρει
Λειβόμενα βροτέω σηκὸς Ἀρηνος ἔχοι.

Jacobs A. G. T. I p. 236 Nr. 163. Animadv. Vol. I P. 1 p. 125.

17. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἴτε σε κυανέησιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις,
Εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἴδον, ἀναστασι, κόμαις,
Ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρεις. Νῦν δέ γε ταῦταις
Θριξὶ συγοικήσει καὶ πολιῆσιν Ἐρώς.

Jacobs A. G. T. I p. 91 Nr. 26. Animadv. Vol. III P. 1 p. 323.

18. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Ἴβυκε, ληισταί σε κατέκτανον ἐκ ποτε νήσου
Βάντ' ἐσ ἐξημαίνη ἀστιβόν ησόνε,
Ἄλλ' ἐπιβωσάμενον γεράγων νέφος, αἴ τοι ἵκοντο
Μάρτυρες ἀλγιστον ὄλυμένα θάνατον.
Οὐδὲ μάτην ιαχησας, ἐπεὶ ποιητης Ἐρινύς
Τῶνδε διὸς κλαγγὴν τίσατο σειο φόνον
Σισυφίην κατὰς γαῖαν ἵω φιλοκερδέα φῦλα
Ληιστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
Οὐδὲ γαρ ὁ προπάροιθε κανὼν Αἴγιος θοσ αἰοιδὸν
Ομρα μελαίμπεπλων ἐκφυγεν Εὔμενίδων.

Jacobs A. G. T. I p. 534 Nr. 745. Animadv. Vol. II P. 1 p. 72.

suspensa esse indignatur. v. 1. emendationem ex Animadv. sumsimus, pro τις ταῦτα μη θυητῶν περιθριγκοῖσιν αἴνηψεν. v. 7, 8. Respicitur ad motes veterum ædes & loca publica armis ornandi.
17. Hoc Ep. Ruphini esse supicatur
 v. 1, 2. Cogitandum est de more mulierum comas tingendi. Similis orationis color est apud Tibulum IV. 2, 9 sq. Seu solvit crines, fusis decet

Allt är så skimrande blankt, orördt af fiendtliga jernet;
 Egnadt en danssal mer, än för en slaktning bestämdt.
 Siren dermed brudkammaren skönt; Enyalios kräfver
 Krossade vapens skänkt, stänkta med menniskoblod.

Tempe I B. p. 211 Nr. 14. Ed. T. T. I p. 174.

17. OKÄNND.

Om du med svarta lockar beprydd dig visar, o drottning;
 Om blondhårig också stundom du möter vår blick,
 Sprider du dock ett lika behag. Ja, Kärleken viker
 Aldrig ifrån dig bort, bure du grånade hår.

Tempe I B. p. 346 Nr. 67. Ed. T. T. I p. 64.

18. ANTIPATER från SIDON.

Rösvare mördade dig, o Ibykos, när du allena
 Vandrade fordom omkring uppå den ensliga ön;
 Men du ropte om hjelp en skara af tranor som blefvo
 Till din sorgliga död vittnen, och hämnades den.
 Ej förgäfves du höjde din röst, ty den stränga Erinnys,
 Manad af desses skri, straffade röfrarnes brott,
 I det Sisyphiska land. Ve, vinningbedårade slägte,
 Ve, hvi rädes du ej gudarnes vrede engång?
 Ock Aigisthos som drap tillförene sångarn, ej undslapp
 De svartmantlade mörs, hämdegudinnornas blick.

Tempe I B. p. 33 Nr. 34. Ed. T. T. I p. 395.

esse capillis; Seu comsit, comtis est veneranda comis.
 18. cfr. α Nr. 6. v. 1, 2. Offendebant piratæ
 Ibycum in litore deserto insulæ, nescio cuius, in
 quod escenderant. v. 6. Latronibus Corinthi ($\Sigmaι-\sigmaυ\Phiηη \kappaατα γαστερ$) in foro, sive, ut alii tradunt,
 in theatro sedentibus, cum grues prætervolarent,
 unus eorum ad proxime assidentem, en tibi, di-
 cit, Ibyci vindices. Quod cum & alii audivissent,

19. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ψυχή μοι προλέγει φεύγειν πόθον Ἡλιοδάρας,

Δάκρυα καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισταμένη.

Φησὶ μέν αὖτις φυγεῖν οὐ μοι σφέρος· η γὰρ ἀναιδῆς
Αὐτῇ, καὶ προλέγει, καὶ προλέγουσα φίλει.

Jacobs A. G. T. I. p. 90 Nr. 24. Animadr. Vol. II P. 1 p. 221.

20. ΑΔΗΛΟΝ.

α. Εἰπέ, κύον, τίνος ἀνδρὸς ἐφεστῶς σῆμα φυλάσσεις;
β. Τοῦ Κυνός. α. αὖτις τίς ἦν οὗτος αὐτὴρ ὁ Κύων;

β. Διογένης. α. γένος εἰπέ. β. Σινωπεύς. α. ὁ πιθού ὥκει;
β. καὶ μάλα· νῦν δὲ θαυμὰν αιστέρας οἴκον ἔχει.

Jacobs A. G. T. I p. 325 Nr. 64. Animadr. Vol. III P. 2 p. 177.

21. ΑΔΗΛΟΝ.

Αἰεὶ λαρτιάδῃ πόντος βαρύς· εἰκόνα χεῦμα
Ἐκλυσε, καὶ δέλτων τὸν τύπον ἡφάνισεν.

Τί πλέον; εἰν ἐπέεσσιν Ὄμηροις γὰρ ἐκείνου
Εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν.

Jacobs A. G. T. II p. 663 Nr. 125. Animadr. Vol. III P. 2 p. 138.

Ibyco jam diu desiderato, suspicio orta ipsaque
res brevi tempore patefacta est. v. 9. Agame-
mnon Clytæmnestram vatis cuiusdam fidei commis-
rat, quem Ægisthus, mulierem corrupturus, αγαν
ῆσ νησον ἐρημην Καλλιπεν οἰωνοισιν ἐλωε καὶ κυρμα
γενεσθαι. Hom. Od. γ. 269 sq. 19. cfr. α Nr. 15.
Meleagri esse hocce Ep. putat ȝ. 20. Sepultus